

[Arno Larsson.]

kedet er bygget på den gamle liberalismes principper. Det er kræfternes frie spil, der skal råde. Den frie bevægelighed for kapital og arbejdskraft betyder, at kapitalen frit kan søge derhen, hvor gevinsten er størst. Så må arbejdskraften pænt følge efter. Arbejderne som tilhører til kapitalen, det er filosofien bag Romtraktaten.

Det er intet under, at hr. Stetter og andre konservative, hvad enten de kalder sig venstremænd eller radikale, er begejstrede for fællesmarkedet. Netop deres begejstring viser arbejderne, at de har grund til at være skeptiske og forsigtige.

Man siger, at medlemskab ikke vil ændre situationen på arbejdsmarkedet ret meget herhjemme, men det er simpelt hen forkert. Stræber EF ikke efter at skabe et fælles arbejdsmarked, dvs. at ophæve grænserne mellem landene, for så vidt angår arbejdsmarkedet? Er det ikke et arbejdsmarked, hvor organisationsprocenten taget under ét vil ligge langt under, hvad vi kender til herhjemme, et arbejdsmarked, hvor den halvdel af arbejderne, der overhovedet er organiseret, er splittet op i en række konkurrerende fagforbund af henholdsvis politisk og religiøs karakter? Jo, sådan er det. Kan man da fortænke danske arbejdere i, at de tager hensyn til disse kendsgerninger, at de med rette frygter, at disse forhold vil virke på organisationsprocenten og fagbevægelsens kampkraft her i landet og dermed også true arbejderne muligheder for at forbedre deres kår?

Dette såkaldt frie arbejdsmarked betyder også, at vort eget arbejdsmarked skal åbnes for lønmodtagere fra andre EF-lande. De skal have nøjagtig de samme rettigheder som danske arbejdere, arbejdsmæssigt og med hensyn til boliger og sociale goder. Det er logisk, hvis vi går ind. Men er det en begrundelse for at gå ind? Jeg tror snarere, at det er noget, der taler imod indtræden, for det betyder, at det bliver endnu vanskeligere at holde styr på udviklingen, og især at arbejdsgiverne får nye manipulationsmuligheder, når det gælder om at presse arbejderne, både de danske og de fremmede. Det er jo gældende lov også inden for arbejdsmarkedet, at det er tilbud og efterspørgsel, der bestemmer prisen. Er der mangel på arbejdskraft, ja, så er der en høj pris

på den vare, som arbejderne kan tilbyde, nemlig sin arbejdskraft. Er der overfyldt, og er der et stort udbud af arbejdskraft, ja, så ved vi, at så falder prisen på den vare, der hedder arbejdskraft.

Fra borgerlig side prøver man at gøre sort til hvidt og beskylder os for manglende solidaritet, når vi påpeger dette. Men vi advarer netop imod, at der skabes mulighed for at spille forskellige arbejdergrupper ud imod hinanden. Det er ikke i arbejderklassens interesse, uanset hvad nationalitet det drejer sig om, at det skal gå sådan, men sådan vil det netop gå, med det såkaldt frie arbejdsmarked. Arbejdere af forskellig nationalitet skal spilles ud imod hinanden til glæde for arbejdsgiverne og til arbejderne ulykke.

Så siger man, at det er kun et ubetydeligt antal udenlandske arbejdere, som det i givet fald vil dreje sig om. Af de mange millioner gæstearbejdere, der i dag findes i fællesmarkedet, er kun en brøkdel fra fællesmarkedslændene, siger man, og det er jo kun deres indvandring, man ikke kan bremse. Men sandheden er, at af de 3,4 mill. gæstearbejdere, som opholdt sig i EF-landene i 1970, var en lille million, for at være nøjagtig 951.000, fra andre EF-lande. I et land som Belgien var der f. eks. ud af 208.000 gæstearbejdere 125.000 EF-gæstearbejdere. Tager vi folketallet i betragtning, svarer det til, at vi, hvis vi var i Belgiens situation, havde haft 50.000-60.000 EF-gæstearbejdere i Danmark, og selv et mindre antal end det ville, når disse arbejdere frit kan hentes herop af arbejdsgiverne, være nok til at skabe forstyrrelser herhjemme i fagbevægelsens virke for bedre løn- og arbejdsvilkår.

Man siger også, at EF-arbejdere, der måtte finde beskæftigelse i Danmark, skal aflønnes efter de gældende tariffer og overskømmester. Ja men det afhænger da udelukkende af fagbevægelsens styrke og kampkraft lokalt og på landsplan, om dette virkelig bliver tilfældet, og ingen kan sikre os imod, at EF-arbejdere hentes herop for at arbejde til en tarif, som findes på papiret, men som f. eks. ingen danske arbejdere i det pågældende fag arbejder efter.

I den forbindelse er der også grund til at gøre opmærksom på de nye regler for offentlig licitation inden for EF. Offentlige anlægsopgaver, der koster mere end 7 mill. kr.,